

Nene Hatun (1857-1955)

Erzurum'da doğdu . 98 yıl Erzurum'da yaşadıkdan sonra yine Erzurum 'da ,zatürre hastalığından hayata veda etti. Ölümün üç ay önce Türk Kadınlar Birliği tarafından yılın annesi seçilmişti.

Tarihimizde 93 Harbi olarak anılan 1877-1878 Osmanlı –Rus Savaşı sırasında , Erzurum'daki Aziziye Tabyası 'nın savunulmasında kahramanca çalıştı. Adını bu şekilde tarihe yazdırdı. Mücadeleye ,küçük yaştaki oğlunu ve kızını evde bırakarak katılmıştı. O sıralarda 20 yaşlarında genç bir gelindi.

7Kasım 1877 gününün gece yarısı , bölge halkından olan Osmanlı vatandaşı Ermeni çeteleri Erzurum 'un Aziziye Tabyası 'na girmeyi başarmışlardı. Tabyayı koruyan Türk askerlerini öldürdüler. Arkadan gelen Rus askerleri , hiçbir mukavemetle karşılaşmaksızın tabyayı ele geçerdiler. Baskından yaralı olarak kurtulmayı başaran bir er,şehir merkezine ulaşıp kara haberi Erzurum'lulara ulaştırdı.Sabah ezanından hemen sonra minarelerden şehir halkına duyuru yapıldı ."Moskof askeri Aziziye Tabyası'nı ele geçirdi."Bu haberi,Erzurum halkı tarafından ,vatan savunması için emir telakki edildi. Silahlı olan silahını ,olmayanlar ;balta , tırpan, kazma, kürek, sopa, ve taşları ellerine alarak Tabya'ya doğrukoşmaya başladılar . Tüm Erzurum halkı yollara dökülmüştü. Koşanlar arasında ,erkeği cephede çarpışan bir taze gelin de vardı. Ağabeyi bir gün önce cepheden yaralı olarak gelmiş vekollarında can vermişti. Üç aylık bebeğini emzirmiş,"Seni bana Allah verdi.Ben de ona emanet ediyorum."Diyerek vedalaştıktan sonra birkaç saat önce ölen ağabeyinin kasaturasını alarak sokağa fırlamıştı.

Erzurum'lular ,ölüme gittiklerini bildikleri halde,Aziziye Tabyası 'na doğru koşuyordu. Tabyaya yerleşmiş olan Rus askerleri, gelenlere yayılım ateşi açtı. Ön sıradakiler o anda şehit oldular. Arkadakiler ,geri çekilmek yerine daha bir hızlı ve kararlı atıldılar. Demir kapılar kırılıp içeri girildi. Boğaz boğaza bir savaş başladı. Mükemmel silahlara donanmış Moskof ordusu,baltalı-tırpanlı-taşlieğitimsiz halk karşısında ancak yarım saat dayanabildi.Tabya geri alındı.Türkler , 1000 kadar şehit vermişlerdi.

Hemen yaralıların tedavisine başlandı. Nene Hatun da yaralılar arasındaydı. Fakat o yarasına aldırıyor, evindeki bebeğini unutmuş, diğer yaralıların kanını durdurabilmek ,yarasını sarmak için çırpınıyordu.NeneHatun böyle bir ortamda tanındı.

Onun ,vatan için gece başlayan mücadelesi,Tüm düşman Erzurum'dan kovulana kadar devam etti.Erzurum'un her yerinden cephan taşıdı,yaralılara hemşirelik yaptı.yemek pişirdi ,su taşıdı.Hizmetten hizmete koşarak destanlaştı.Gazi Ahmet muhtar Paşa'nın zaferinde NeneHatun ve sivil insanlarında payı var.

Savaştan sonra da NeneHatun,destana karıştı ,asaletle yaşadı.Amerikalı 'lı bir subayın sorusuna : "O zaman vazifemi yapmıştım. Bu gün de ilerlemiş yaşıma rağmen aynı hizmeti ,daha mükemmeliyle yapacak güç ve heyecana sahibim." cevabını vermişti.